

[Hanne Andersen]

ler fortsat i gennemsnit 96 pct. af al hjemmehjælp. Der skal fortsat administreres på grund af 4 pct.

Afbureaukratiseringen er længe om at slå igennem på dette område.

Hvis ministerens forslag om ændret betaling for anvist hjemmehjælp var kommet igennem i dag – og det gør det heldigvis ikke – så skulle vi have set bureaukrati. Først og fremmest af hensyn til statskassen og ministerens regnskab og budget.

Mange pensionister på plejehjem vil fremover få udbetalt pensionen, så de selv kan disponere. Pensionister i beskyttede boliger disponerer også selv. Men konsekvensen af ministerens forslag ville blive yderst grotesk. Der er nemlig lavet regnestykker og prislister for betaling for hjælp og ydelser, som sikrer, at heller ikke en lille håndsrækning bliver gratis. Noget for noget, når finansloven skal passe.

Efter ministerens forslag skulle der nemlig betales for helt ned til 10 minutters ydelser. Den pensionist, der ikke selv kunne bære bakken med maden fra disken til bordet i pensionistkafeen, skulle betale for 10 minutters hjemmehjælp. Hvis man ikke selv kunne skifte sin pære eller sikring ud, fordi man sad i kørestol eller havde gigtramte hænder, skulle man også betale for 10 minutters hjemmehjælp. Og det er helt sikkert, at mange ville blive involveret i at tælle disse 10 minutter sammen. Der skal som sagt 6 gange 10 minutter til en hel hjemmehjælpstime. Der skal 6 gange 10 minutter til, før man kan udskrive en regning på 10 kr. for en hjemmehjælpstime. At pensionisterne ikke kan forstå det, kan vi godt forstå.

Vi kan heller ikke forstå, at løftet fra ældre-pakken i 1987 pludselig skulle volde så store problemer, at ministerium, kommuner, Folketing og plejehjem nu har brugt ressourcer på behandling og beregninger, der sikkert langt overstiger den fortjeneste, ministeren havde håbet på, for det hele har jo handlet om besparelser på finansloven og ikke om pensionisterne og den hjælp, de har brug for i hverdagen.

Tredje gang er heldigvis lykkens gang. Nu bliver anvist hjemmehjælp gratis, og det skal den også være, og alle, der kender pensionisters hverdag, fra Landsforeningen Ældre Sagen, De Samvirkende Invalideorganisationer, Pensionisternes Samvirke, har peget på, at nu må løfterne holdes. De burde være holdt pr. 1. januar.

De løfter, der blev udskudt til den 1. juli 1989, må og skal holdes.

Hanne Severinsen (V):

Denne sag viser, hvor uendelig svært det er at føre en ansvarlig finanspolitik i dette land. Jeg synes, det er trist, at der her er samlet et flertal imod et meget fornuftigt kompromisforslag, når det gælder hjemmehjælp.

Det er klart, at vi alle sammen godt kunne brænde for at løse alle mulige samspilsproblemer, også for dem, der har indtægter ved siden af deres folkepension, men når man tænker på, hvad vi bliver nødt til at se på af besparelser i den kommende tid, synes jeg, det er for dårligt, at vi ikke får gennemført en besparelse, som dog trods alt rammer pensionister, som har noget i forvejen. Jeg synes, det virker helt grotesk, at Socialdemokratiet og SF ønsker at støtte denne gruppe, samtidig med at de udmærket godt ved, at vi skal spare, og at de også ville være nødt til det, hvis det var dem selv, der sad i denne her position som regering.

Dette vil ganske givet betyde, at kommunerne får et kæmpepres på hjemmehjælp. Det vil betyde, at nogle af kommunerne vil være meget restriktive med hensyn til at bevilge hjemmehjælp; man vil være nødt til at indføre meget skrappe restriktioner, for ellers kan kommunerne slet ikke få det til at hænge sammen. Jeg synes, det havde været meget klogere af Folketinget, om man havde vedtaget det forslag, som regeringen kom med.

(Kort be nærkning).

Hanne Andersen (S):

Venstres ordfører siger, at det er grotesk, at pensionisterne nu langt om længe skal have opfyldt deres løfter.

Vi synes – som vi også syntes i december – at det er grotesk, at vi fortsat skal administrere i det uendelige på grund af et beløb svarende til 4 pct. af de samlede omkostninger til hjemmehjælp. Vi skulle altså, hvis ministeren havde fået sit forslag igennem, administrere helt ned til 10 minutters hjælp. Isætning af en elektrisk pære, fordi man ikke selv kan, skal dokumenteres, skal noteres, skal indberettes, og når man er oppe på 6 gange 10 minutters småydelser, for at bære bakken med suppen hen på bordet, for at udskifte elektriske pærer og lign., kan man altså udskrive regningen på 10 kr. – eller 30 kr. for den sags skyld.